

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 262. Prudentia Confessarii in ordine ad deditos voluptatibus
obscoenis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

contra Deum, formalique intentione Deum inhonorandi. Alii blasphemant ex ira contra aliquam creaturam. Priores, velut rebelles declarati, ponunt in cælum os suum, injuriosa verba in Deum, vel Sanctos evomentes, vel facto aliquo Dei honorem directè impetentes. Posteriores, absque formali intentione Deum inhonorandi, jurant in ira sua per mortem, per caput, per ventrem, per sanguinem Dei, & similia.

2834 Quæ licet aliquibus non videantur esse blasphemie; contrarium dicendum est, eò quòd communi timoratorum apprehensione contineant formalem inhonorationem, indignissimamque tractationem sanctissimi nominis Dei, membrorumque Christi. Idèòque *immanis est blasphemia* (ait Concilium Moguntinum anni 1649.) *cùm sanctum nomen Dei, & salutaris Christi passio, & devotus pro salute hominum sanguis ejus, & reverenda Christi Sacramenta... ad execrationes & maledictiones assumuntur.* Et Concilium Trecentense anni 1427. *sunt nonnulli, qui Redemptorem suum turpiter inhonorantes, detestabilia in ejus blasphemiam faciunt juramenta, sicut per carnem suam, per sanguinem, per mortem... per caput... jurantes.* Denique Chryllostomus homil. 1. ad pop. Antioch. assidua ejusmodi juramenta, blasphemias vocat. Sicut & Justinianus Imperator in Authent. 6. tit. 6. de his qui luxuriantur. Et ratio petitur ex Hieronymo relato can. *cùm caput 33. q. 5. quia verbum Domini blasphematur, dum contemnitur... vel pro nihilo ducitur.* Similiter ergo blasphemia est, dum nomen, caput, venter, sanguis Dei, &c. contemnitur, vel pro nihilo ducitur. Quod profectò fit dum, pro re levissima & inani, sanctissima illa nomina, vel ad demonstrandam iram indignè assumuntur, vel ad execrationes, & maledictiones, & minas usurpantur. Quod facientes, blasphemii vocantur can. *siquis 21. q. 1.*

2835 Jam verò prudens Confessarius scire debet, tantam impietatem (sic eam voco, quia similia verba non procedunt nisi ex corde impio) phrethi-camque febrem mollibus remediis ordinariè non curari, sed asperis & pungentibus; idèòque neminem, blasphemie reum, absque gravissima pœnitentia absolvendum. Cùm blasphemia gravissimum sit peccatum, damnatorumque occupatio. *Non enim aliud opus in inferno exercent* (inquit D. Antoninus p. 2. tit. 7. c. 5.) *nisi blasphemare Deum, & maledicere, ut de illis ait S. Joannes Apocal. 16... blasphemaverunt Deum celi præ doloribus, & vulneribus suis.* Et. *Qui ergo hoc vitio detinentur, ostendunt se pertinere ad statum damnatorum, ex quo exercent artem eorum.* A cujus criminis gravitate, ut paulò antè dixerat, quis non excusatur, quòd ex subita ira hoc facit, vel ex more. *Sicut nec excusaretur ab homicidio, & consequenter à pœna mortis, siquis ex impetu iræ hoc ageret.* Idèò Leo X. approbante Concilio Lateran. sess. 9. in foro (inquit) *conscientiæ, nemo blasphemia reus, absque gravissima pœnitentia, severi Confessoris arbitrio in sancta, possit absolvi.* Quod Pius V. confirmavit Constitut. quæ incipit *ut primùm.* Siquis autem Deum negaverit (ait Concilium Trecentense anni 1427.) *vel despiterit, pro prima vice duos dies, pro secunda quatuor in pane & aqua jejunare compelletur.* Verus Pœnitentiale Romanum, eum qui per capillum Dei, aut caput ejus juraverit, aut alta blasphemie verba protulerit, si semel nesciens, id est inconsideratè, & præcipiti lingue motu id fecerit, septem dies pœnitentiæ in pane & aqua. Si secundo, vel tertio increpatus id commiserit, dies quindecim in pane & aqua pœnitere statuit.

2836 Quicumque verò blasphemantem audierit (prosequitur Leo X. cum Concilio Lateranensi) *eum verbis acriter oburgare teneatur, si cura perien-*

lum suum id fieri posse contingeret, eumque deferre vel notificare apud Judicem Ecclesiasticum, seu seculari intra triiduum debeat. Quod etiam Pius V. confirmavit ubi suprâ. Iis autem qui blasphemos denuntiaverint, decem annos Indulgentiarum Leo X. concessit.

Ei igitur, quem Confessarius invenierit reum tantæ impietatis, quam non immeritò nuncupaveris monstrum iniquitatis, præter ordinaria pœnitentia opera, orationes, jejunia, elemosinas, disciplinas, &c. proderit injungere, ut impia lingua sua toties in die terram lingua; toties in die, prostratus coram Crucifixo, veniam humiliter petat; toties in reparationem violati honoris divini recitet Rosarium ex divinis laudibus compositum, e.g. ex gloria Patri, &c. vel sit nomen Domini benedictum, loco Pater noster, & ave Maria, &c.

In remedium autem præservativum, oculis incarnatorum Luciferorum istorum velut basiliscorum, proderit excipere. speculum iniquitatis suæ, ut scipios, seu execrandam malitiam suam exhorreat. Ipsi ergo Confessarius ob oculos ponat gravitatem malitiæ ipsorum, utpote quæ similis est, imò major malitiæ damnatorum. Ipsi enim blasphemant manum Dei vindicem iniquitatum ipsorum; blasphematores verò nostri blasphemant nomen sanctum, in quo est salus, vita & resurrectio ipsorum; nomen, inquam, Dei, à quo replentur omni gratiâ & benedictione; blasphemant & sanguinem; qui tollit peccata mundi. Proderit etiam ipsis injungere, ut quoties ipsis verba impietatis exciderint, toties talem vel talem elemosynam dent egenis, &c.

Dumque se excusat super habitu suo, vel ira sua, in qua non intendunt facere Deo injuriam. Reponat Confessarius: Ergone sanctum Dei nomen, adorandum Christi caput, venter, sanguis, &c. in ira tua, tam irreverenter pronuntiaris debet? Justissime est ut furori tuo satisfacias, tam indignè tractandum sanctissimum nomen Dei, sanguinem Christi, &c.?

Nec ipso excusat habitus, imò magis accusat, dum omni modo possibili non saugunt ipsum destruere. Quia certum est verba blasphemie ipsius voluntaria esse in tali causa, imò & ut plurimum in se. Quia tamen si lumen rationis attenuetur per iram impravissimam; ut plurimum tamen non ita subito obscuratur, quin miser illi saltem confusè advertant se valde indignè tractare adorandum Dei nomen, caput, &c.

Et hæcenus quidem dicta de blasphemia cum proportione applicari possunt perjurio; ad quod facillè transeunt, qui frequenter jurant, ut Augustinus monet in 1. b. de mendac. circa medium. Propterea namque Ecclesi. 3. dicitur, *quòd vir multum jurans replebitur iniquitate.* Ut autem enormitatem perjurii peccator percipiat, Confessarius ipsi exponat sequentia. 1. tantam esse illius criminis impietatem, ut perjurus can. *quicumque 6. q. 1. declaratur infamis.* 2. quòd can. *prædicandum 22. q. 1. non minor pœnitentia imponenda statuat perjurio, quam homicidæ: prædicandum est ut fideles perjurium caveant; severius hoc grande scelus esse, nec levem perjurii pœnitentia modum imponendum, sed talem qualis homicidii imponitur, & ceteris criminibus capitalibus.* 3. juxta S. Thomam quodlib. 1. a. 18. Solum 1. b. de just. a. 3. Sanchez lib. 3. in Decal. c. 5. n. 37. graviorem esse perjurii quam homicidii malitiam.

CAPUT CCLXII.

Prudentia Confessoris in ordine ad deos voluptatibus obsecans.

Valdè difficulter curantur obsecantibus deo diti; idèòque prudentiâ magnâ opus est ad curationem

curationem istius lamentabilis lepræ, in prioribus quidem Ecclesiæ sæculis rarissima; verum hodie, proh dolor! vulgarissima. Ad ejus curationem ante omnia inducendus est pœnitens, ut concipiat ipse magnum & ardens suæ curationis desiderium, sicut Joann. 5. Christus ad illud excitavit à trīginta octo annis languentem, dicens: *vis sanus fieri?* Rarè enim similes homines ferè cogitant de sua curatione. Quam tamen nisi ardentè desideret, cetera remedia modicùm ipsis proficiunt. Istius quippe desiderii ardor se habet veluti calor vitalis, sine quo vulnera non curantur. Quia, ut Galienus ait l. 3. de temperam. *remedia non agunt, nisi calore vincente.*

2841 Porro ad desiderium istud excitandum nihil ita movet, sicut expositum ipsis periculum evidens suæ damnationis, nisi citò respiciant. Istud verò periculum idè evidens est, quia salus nostra & à divina voluntate dependet, & ab humana, secundùm illud: *qui fecit se sine te, non salvabit te sine te.* Deus, qui odio infinito labilem omnem odit iniquitatem, odium istud contra nullum aliud peccatum terminis adèd vehementibus manifestavit, sicut contra impudicitiam peccatum. Contra quod solum plura & graviora iræ fulmina vibrasse legitur, quàm contra reliqua simul omnia. Neque enim ob ullum aliud peccatum genus humanum universali diluvio delevit, sed ob solum carnis peccatum, per quod omnis caro corruerat viam suam, pœnituisse legitur eam, quod hominem fecisset in terra, tactusque dolore cordis intrinsecus, *delebo (inquit) hominem quem creavi à facie terræ.* Nec hoc tantùm, sed juravit dicens: *non permanebit spiritus meus in homine in æternam, quia caro est, sive quia cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum, sive (ut Chrysolomus exponit) intenta esset ad feminam.* Tamen enim peccata carnis non sint omnium maxima; sunt tamen omnium turpissima & putidissima. Propter quod ea Dei spiritus in tantum abhorret, ut ab homine iis dedito oculos avertat, gratiæque suæ auxilia subtrahat. *Quoniam in malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccati.* Denique ob nullum aliud peccatum integras civitates cœlesti igne consumpsit.

2842 Sed & humana voluntas à nulla alia passione usque adèd captiva detinetur, sicut à passione carnalis voluptatis. *Quia nulla alia passio humanam mentem usque adèd excæcat, neque usque adèd quasi totaliter spiritualium bonorum cognitionem excludit,* inquit Angelicus Doctor 2. 2. q. 15. a. 3. Per ipsam verò sic totus homo absorbetur ab ipso, & in ipso corpore (inquit Augustinus serm. 162. edit. nov.) *ut jam dici non possit ipse animus suus esse, sed simul totus homo dici possit, quod caro sit, & spiritus vadens, & non revertens...* Quia majoris libidinis ardore, quo superior nullus est, voluptas ipsius corporis tenet servum, efficitque captivum... quia nunquam sic totus homo corporis ipsius voluptati addicitur, & ineffabiliter affigitur.

Difficillimè proinde curantur vitio illi vitio dediti, difficillimèque ad Deum toto corde revertantur, juxta illud Osee 5. *Non dabunt cogitationes suas ut revertantur ad Deum suum: quia spiritus fornicationum in medio eorum, & Dominum non cognoverunt.* Traduntur enim in reprobam sensum, ut faciant quæ non conveniunt. Rom. 1. *Quippe dum servitur libidini, facta est consuetudo, & dum consuetudinis non resistitur, facta est necessitas, brutalitateque istius passionis hominem adèd bestialem facit, ut spargente Deo pœnales civitates super illicitas cupiditates, nec criminis sui consideret gravitatem, nec injuriæ quam facit Deo (ejus imaginem violando) & corpori Christi (ejus membrum, membrum facit meretri-*

Tom. III.

cis) & Spiritui sancto (cujus est templum) & sibi metipso, se bestii insipientibus assimilando. Omnes istas considerationes ex animo luxuriosi obliterat & absorbet brutalis passio; ne mortis quidem ac judicii ipsi occurrat cogitatio. Et si imminenti mortis ac judicii ipsi fiat admonitio, iudus ipsi videtur; uti visâ est duobus languentibus Loth, quos dum ipse de imminente Sodomæ subversione monuit, *visus est eis quasi ludens loqui,* Genes. 19. Proinde brutalis passio ipsi auferendo cognitionem omnium mediorum, quibus ab ea retrahi posset, veluti obtendit murum cujusdam impossibilitatis ab ea se expediendi. Unde fit, ut *desperantes semetipsos iradant impudicitie, in operationem immunditiæ omni,* Ephes. 4. ita ut *qui in sordibus est, sordescat adhuc,* Apoc. 22. Et idè *diabolus maxime dicitur gaudere de peccato luxuriæ* (ait S. Thomas 1. 2. q. 73. a. 5. ad 2.) *quia est maxima adhaerentiæ, & difficilè ab eo homo potest eripi.*

Hæc fortiter & suaviter insinuanda sunt miserabilibus mancipis brutalis passionis. Quorum *pari sanitatis est velle sanari.* Ut verò plene sanentur, opus habent multâ, ferventi, humilique oratione, & jejuniis. Quia *hoc genus demoniorum in nullo potest exire, nisi in oratione & jejuniis,* Matth. 9. Orationi & jejuniis jungenda sunt orationum fuga, sensuum mortificatio, piorum librorum lectio, vigiliæ, disciplina, vini temperantia, ciborumque, quibus caro inflammatur, ut sic corpus in servitutem redigatur, concupiscentiæ que fomes, alimento subtrahat, paulatim restringatur.

Si pœnitens in his causetur difficultatem, *minuitur 1.º quia regnum calorum vim patitur, & violenti rapinis illud.* 2.º quod *gemmula celestis gratiæ, cujus jacturam facit impius venator libidinis suæ, tametsi recuperabilis, non tamen obvenit, nisi multum sudanti, & gementi, & dolenti, & deprecanti,* &c. 3.º quod sponte se ipse iniecerit in istam difficultatem. 4.º quod incomparabiliter melius & oprabilis est temporaneam istam difficultatem sustinere, quàm in sempiternum ardere. Prudens tamen Confessarius in his pensabit vires & facultates corporales & spirituales pœnitentis, ut ea sola injungat, quæ ipsi profutura judicabit ad exuendum infamis vitii affectum. Quo exuto, ad extirpandas istius vitii reliquias, multum proderit ipsi frequentiam injungere Sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, uti monent SS. Carolus Borromeus, & Franciscus Salesius in Instruct. Confess.

C A P U T CCLXIII.

Prudentia Confessarii erga tepidos, suæque perfectionis adèd incurios, ut licet nulla mortalia committere videantur, nulla etiam Christiana visa signa demonstrent.

2845 Sicut plerique adèd tepidi, suæque perfectionis sineuri, ut licet palpabilia crimina non committant, venialia vitare & emendare non curent, nullumque affectum habeant ad orationem; nullam tenentur erga ea quæ Dei sunt; nullum studium mortificationis; nullum amorem virtutis & perfectionis; nullum effectum amoris Dei prædominantis, sine quo nullus est justus. *Sunt enim toti terrestres & animales, affectu & cogitatione toti leves, ac totaliter immeriti proprio amori, hoc solum excepto quod palpabilia, ut dixi, crimina non committant.* Tales personæ cum multis peccatis venialibus perseverantibus & inhaerentibus (ut ea vocat Taulerus serm. 4. de Ven. Sacram. festiv.) Pœnitentiæ quidem & Eucharistiæ Sacramenta frequentant, *suas nihilominus consuetudines & modos retinentes, nec aliquid ex præ-*

Kkkk